

Аналіз результатів опитування

«Університет очима здобувачів освіти» за 2025–2026 навчальний рік — Луцький інститут розвитку людини

Опитування охопило 96 здобувачів вищої освіти Луцького інституту розвитку людини: 82 навчаються на освітньому ступені «бакалавр», по 7 – «магістр» і «фаховий молодший бакалавр». Респонденти представляють спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» (27), «Туризм і рекреація» (24), «Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок» (18), «Право» (13), «Спеціальна освіта» (9) та інші. Переважна більшість навчається на денній формі (84 з 96); за віком найбільше респондентів у категорії 25 років і старше (52), що відображає значну частку заочників і дорослих здобувачів серед опитаних.

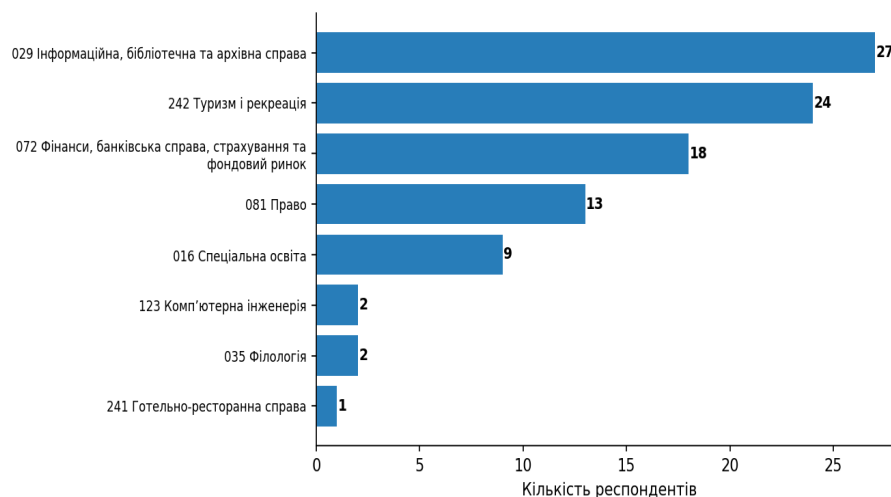

Рис. 1. Розподіл респондентів за спеціальностями

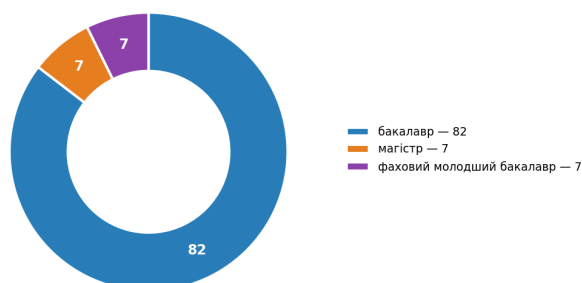

Рис. 2. Розподіл респондентів за освітнім ступенем

Загальна задоволеність навчанням і умовами

87 із 96 респондентів (74 – «так», 13 – «швидше так, ніж ні») подобається навчатися в університеті, і лише 1 респондент дав негативну відповідь. 83 з 96 вважають, що в університеті створені хороші умови для проведення навчальних занять, решта 11 – частково; жодної повністю негативної відповіді на це запитання не зафіксовано.

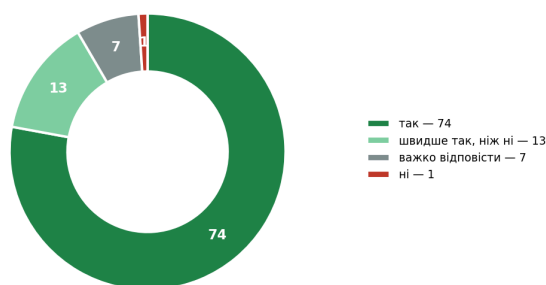

Рис. 3. Чи подобається здобувачам навчатися в університеті

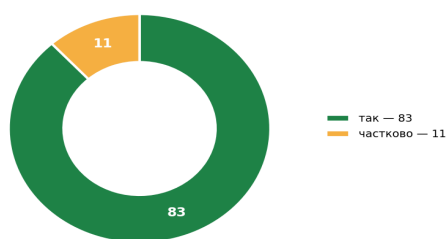

Рис. 4. Оцінка умов для проведення навчальних занять

Якість викладання та практична підготовка

Залучення професіоналів-практиків, експертів галузі та представників роботодавців до занять підтвердили 59 із 96 респондентів («так») та 28 – «іноді»; лише 9 зазначили, що такого залучення немає. Серед тих, хто мав відповідний досвід, враження від таких занять є переважно високими (56 оцінок «5» і 26 оцінок «4» з 5 можливих).

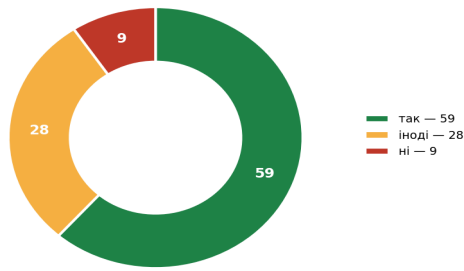

Рис. 5. Залучення професіоналів-практиків до занять

Критерії оцінювання знань здобувачі переважно вважають зрозумілими (77 з 96), об'єктивність процедур контролю підтверджують 80 з 96, а увагу викладачів до формування навичок самостійної роботи – 81 з 96. Щорічна практика відіграє важливу роль у формуванні професійної компетентності на думку 69 респондентів, ще 12 вважають, що вона могла б відігравати важливу роль за певних умов. Достатність практичних навичок, здобутих у процесі навчання, оцінено в середньому на 4,2 бала з 5.

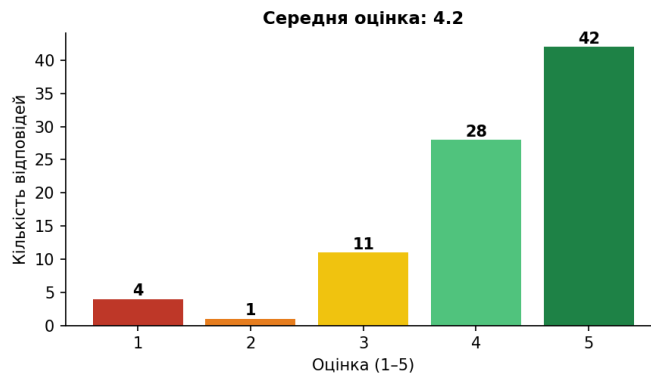

Рис. 6. Достатність практичних навичок, здобутих у процесі навчання

Фактори, що ускладнюють навчання

Здобувачам було запропоновано оцінити вплив 25 можливих факторів, що ускладнюють навчання, за шкалою від 1 (не стикався(лася) і не впливає) до 5 (часто стикався(лася) і дуже впливає). Показово, що середні оцінки за всіма 25 факторами без винятку є низькими – в межах 1,3–1,7 бала з 5, тобто жоден з опитаних факторів не є системною проблемою для більшості здобувачів. Відносно найвищі (хоча й усе одно низькі) середні оцінки отримали пропуски занять через суміщення з роботою (1,72), зриви занять через повітряні тривоги та холод в аудиторіях узимку (по 1,61), а також

застарілість окремих дисциплін освітньої програми (1,59). Найнижчі оцінки впливу мають тиск з боку викладачів, порушення дисципліни викладачами та приниження і упередженість до студентів (1,28–1,31), що є позитивним індикатором психологічного клімату в закладі.

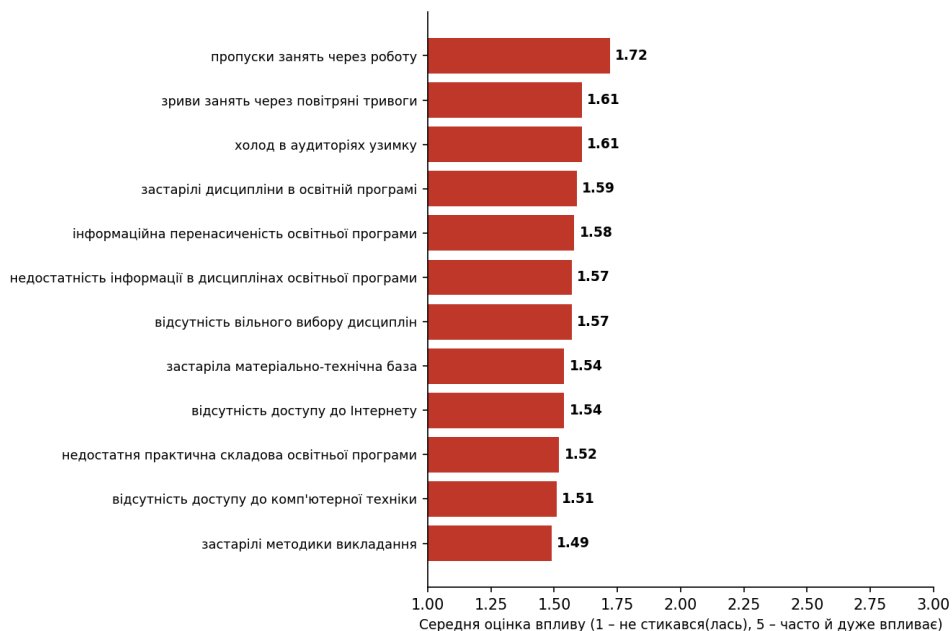

Рис. 7. Фактори, що найбільше (з-поміж усіх 25) ускладнюють навчання (top-12 за середньою оцінкою)

Інтернаціоналізація

Блок анкети про інтернаціоналізацію охоплює 29 конкретних форм міжнародної активності. Рівень фактичної залученості здобувачів до більшості з них є невисоким: найпоширенішими є відвідування занять, що викладаються іноземною мовою (27 з 96), постійна робота над підвищенням рівня володіння іноземною мовою (22), а також самостійне вивчення додаткової іноземної мови (15). Такі форми, як участь у програмі подвійного диплому, закордонне стажування за фахом чи підготовка грантових заявок, згадали лише поодинокі респонденти (2–3 особи). Це узгоджується з раніше зафіксованим у суміжних опитуваннях висновком про обмежений практичний рівень міжнародної академічної мобільності здобувачів освіти інституту.

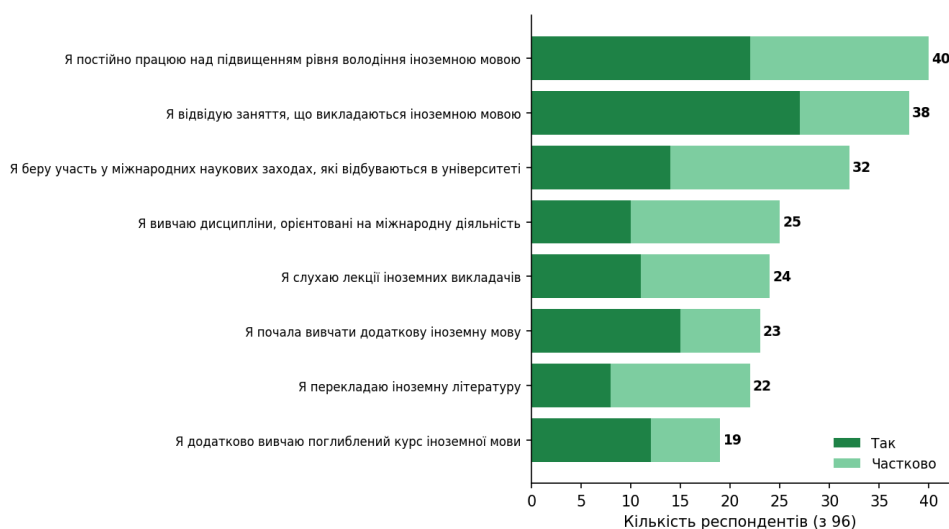

Рис. 8. Найпоширеніші форми участі здобувачів у процесі інтернаціоналізації (топ-8 з 29)

Матеріально-технічна база та бібліотечні ресурси

Оцінки матеріально-технічного й бібліотечного забезпечення є стабільно високими за всіма показниками (від 3,9 до 4,4 бала з 5 серед тих, хто відповів на відповідні питання): найвище оцінено кількість комп'ютерів, забезпечення підручниками та кількість місць у читальному залі, дещо нижче – можливості користування спортивними спорудами та якість і кількість лабораторій/спеціалізованих аудиторій. Роботою бібліотеки задоволені 40 з 82 респондентів, які відповіли на це питання, ще 37 зазначили, що не користуються бібліотекою, і лише 2 незадоволені.

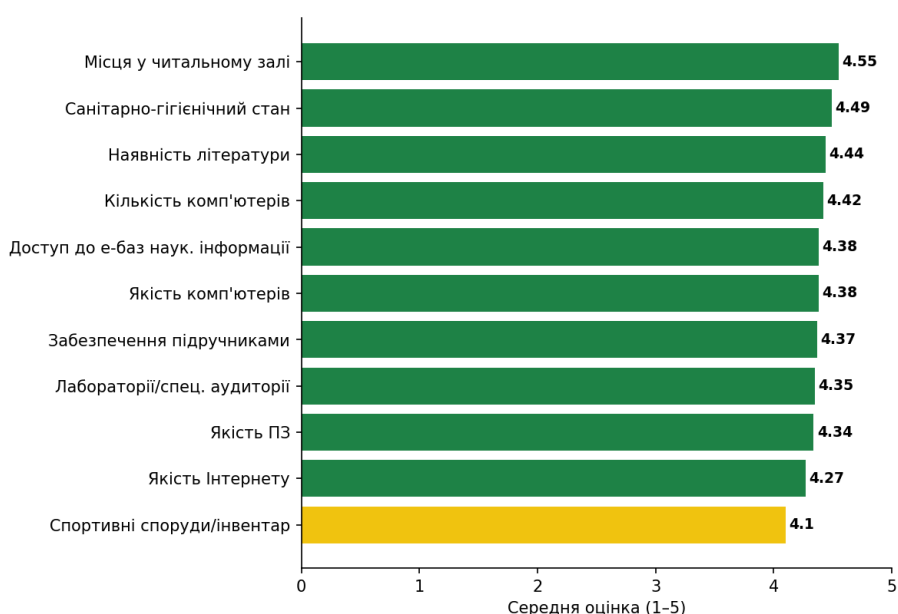

Рис. 9. Середні оцінки матеріально-технічного й бібліотечного забезпечення

Цифрові сервіси

Офіційним сайтом університету користувалися 75 з 96 респондентів, середня оцінка задоволеності його роботою – 4,4 бала з 5. Платформою Moodle користувалися 70 з 96, із середньою оцінкою задоволеності 4,54 бала з 5 – це найвищий показник задоволеності серед усіх оцінюваних сервісів в межах опитування.

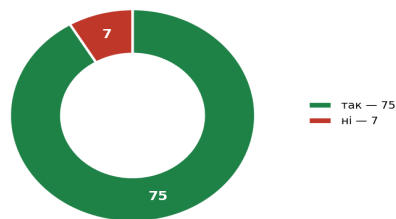

Рис. 10. Використання офіційного сайту університету

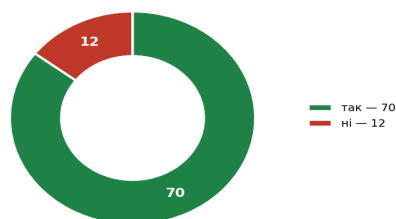

Рис. 11. Використання платформи Moodle

Академічна доброчесність і протидія корупційним проявам

Переважає більшість здобувачів (59 з 78, які відповіли) не обізнані з фактами існування системи оплати заліків та іспитів у своєму підрозділі; 64 з 82 зазначили, що їхній групі ніколи не доводилося давати хабар викладачам, і лише 2 респонденти вказали на часту практику цього. Особисто давати хабар довелося лише 1 з 79 респондентів («так, іноді»), решта 78 дали негативну відповідь. Практика подарунків викладачам також є нетиповою: 70 з 93 респондентів зазначили, що їхня академічна група не робить подарунків викладачам.

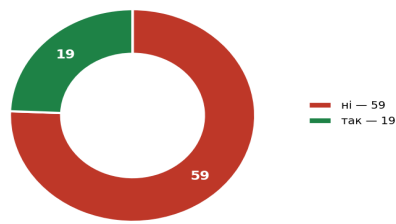

Рис. 12. Обізнаність з фактами оплати за ліків/іспитів у підрозділі

Водночас обізнаність з конкретними заходами інституту щодо викорінення хабарництва є неповною: лише 36 з 74 респондентів, які відповіли, обізнані з такими заходами. Наявність «телефону довіри» / «скриньки довіри» підтвердили лише 26 з 79 респондентів, тоді як 47 не знають про їх існування. Це – конкретний, практичний напрям для посилення інформаційної роботи серед здобувачів.

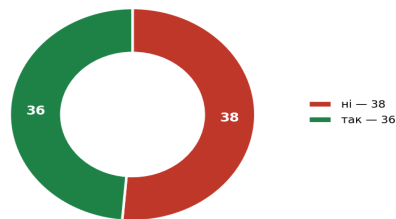

Рис. 13. Обізнаність із заходами інституту щодо викорінення хабарництва

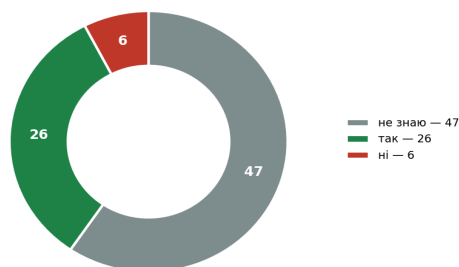

Рис. 14. Обізнаність з наявністю «телефону довіри»/«скриньки довіри»

Показово, що обізнаність із процедурами врегулювання конфліктних ситуацій в університеті є, навпаки, дуже високою: 93 з 96 респондентів підтвердили таку обізнаність.

Опитування засвідчує загалом високий рівень задоволеності здобувачів навчанням в інституті: умовами для занять, залученням практиків, об'єктивністю контролю, матеріально-технічною базою та цифровими сервісами (Moodle, сайт). Жоден із 25 факторів, що потенційно ускладнюють навчання, не досягає рівня системної проблеми. Разом з тим опитування виявило дві конкретні, практично орієнтовані зони для вдосконалення: (1) низький фактичний рівень участі здобувачів у більшості форм міжнародної академічної активності, що узгоджується з висновками інших опитувань у межах цього циклу підготовки до акредитації; (2) неповна поінформованість здобувачів про конкретні інституційні механізми протидії корупційним проявам («телефон довіри», заходи щодо викорінення хабарництва) – попри те, що самі прояви хабарництва зафіксовано на вкрай низькому рівні. Обидва напрями варто врахувати у відповідних розділах звіту про самооцінювання та в планах подальшого розвитку інституту.